

"All Eyez On Me"

– unge pigers seksualiserede iscenesættelser på Arto

Af Mette Gram og Laura Richardt

BlackBaBieDoll, Kennethz-Diiva, FuuckHerGently, PLayAss-PiMpeTte, DiirtyLiiciouZ og Mizz-Sexii er brugernavnene på seks piger, som på deres Artoprofiler optræder mere eller mindre afklædt, når de afbilder sig selv i seksuelle poseringer og leger med signaler kendt fra pornografien. Pigerne udstiller udfordrende billeder og skriver tekster med hentydninger til seksuelle fantasier, oplevelser og præferencer. Dette foregår på www.arto.dk, der som bekendt er Danmarks mest populære ungdomsportal på internettet med cirka 525.000 aktive profiler. På Arto leger de unge med selviscenesættelse. De opdigter et brugernavn og opretter en personlig profil, en slags hjemmeside, som de dekorerer med diverse farver, ikoner, skrifttyper, billeder, tekster, animerede figurer, lyde med mere. Når man besøger de unges profil, går man ind i deres personlige univers, deres territorium, hvor de unge selv bestemmer, og på disse seks pigers profiler er det et pornoæstetiseret udtryk, der dominerer. Pigerne repræsenterer en kultur på Arto, hvor kønsidentiteten, grænserne og seksualiteten udforskes.

Vi har interviewet disse seks piger i forbindelse med et mindre kulturanalytisk forskningsprojekt¹, som omhandler unge pigers seksualiserede profiler på Arto. Pigerne er i alderen 14 til 16 år, og vi kontaktede dem på Arto på baggrund af en vurdering af, at de brugte meget tid på at give deres profiler et seksualiseret præg, som dels kommer til udtryk i pigernes fotografier, sprog, grafik med videre. Ud fra samme kriterier udvalgte vi 50 Artoprofiler til nærmere analyse, som sammen med vores seks interviews udgør det empiriske grundlag for vores kulturanalyse. Vi ønsker med denne artikel at problematisere disse unge pigers selveksposering på Arto. Vi tager udgangspunkt i en forståelse af Arto som et forum, hvor unge leger og eksperimenterer med identitet og selviscenesættelse. Ud fra en diskussion af "køn" og "grænser" som kulturelle konstruktioner vil vi skabe en forståelse af pigernes ageren. Vi vil løbende inddrage citater fra interviewene for at eksemplificere og belyse, hvordan pigerne selv forholder sig til og forstår deres selvrepræsentation på Arto.

Indledningsvist ønsker vi tydeligt at understrege, at det naturligvis ikke er alle teenagepiger på Arto, der udstiller sig selv i en profil med seksuelle undertoner. På Arto eksisterer der mange gruppekulturer med forskellige interesser, normer og regler. Det at have seksualiserede billeder og tekst er dog forholdsvist udbredt på Arto², og de kultur- og stiludtryk, der her benyttes, siver som alle andre stil- og kulturudtryk ud og imiteres af andre grupper på Arto.

SELVISCENESÆTTELSE PÅ ARTO

Tidligere undersøgelser af unges chatvaner har vist, at internettet med dets mulighed for anonymitet tilbyder potentialer for at udforske og opdigte identiteter og roller (Vebjørn, T., 2003 & Drotner, K., 2001 & Sørensen, H.B., 2001). I en tid, hvor individet er kulturelt frisat, og hvor den unge reflektivt udvikler og afprøver sin egen identitetshistorie, er chatkanalerne enestående arenaer for en sådan identitetsleg. Arto fungerer på samme måde som redskab for de unges identitetskonstruktion. Det

er et særligt forum med et væld af muligheder for både sprogligt og visuelt at kommunikere en ønsket identitet. Dette gøres kreativt af de unge gennem profilen, sproget, brugernavnet, galleriet, klubmedlemskaber, og de unge brugere er meget bevidste om mediets muligheder for at kunne fungere som et selvportræt, altså en præsentation af pigen i et virtuelt minisamfund. En af vores interviewpersoner forklarer, hvordan hun benytter Artos redskaber til at give andre Artobrugere et indtryk af, hvem hun er:

Interviewer: *Hvad vil du gerne have, at folk tænker, når de kommer ind på din profil?*

BlackBaBieDoll: *At jeg ser spændende ud, og at de har lyst til at skrive til mig. Det er jo det, det handler om. Det er jo det første, folk ser. Dit profilbillede, det er jo det første, som folk ser. Det er jo førstehåndsindtrykket, ik'? [...] Jeg kan rigtig godt lide, når folk gør noget ud af deres profiltekst med billeder, og hvor de skriver deres humør. Sådan at man kan følge lidt med i, hvem de er. [...] Hvis der er en, der skriver til mig, og de ikke har billede på, og deres profiltekst bare har en kedelig baggrund, hvor de bare lige har skrevet et eller andet, så gider jeg ikke bruge tid på dem.*

Ifølge BlackBaBieDoll er det altså ikke blot en mulighed, men mere normen, at man gør noget ud af den personlige præsentation på Arto, hvis man ønsker at indgå i fællesskabet. Citatet med BlackBaBieDoll vidner om, at hvis de unge ønsker at møde nye venner og fastholde virtuelle venskaber på Arto, må de kontinuerligt markedsføre sig selv gennem en spændende og fængende profil. Mediet er generelt præget af en flygtighed, hvor de unge kappes om den længste venneliste, flest besøgende og derved også flest Artopoint³. Det bliver derfor nødvendigt at skabe en profil, der er iøjefaldende, når man blot er én blandt de 525.000 aktive profiler.

Når pigerne skal præsentere sig selv på profilen, foregår det blandt andet ved hjælp af en mængde kreativ grafik i form af logoer, billeder og små film. Der tegner sig et tydeligt fællesbillede på de 50 analyserede profiler. Her vælger pigerne for eksempel at skilte med logoerne på deres favorit-tøjmærker såsom *Gucci*, *DKNY*, *DolceGabbana* og *MissSixty*. Profilerne har tilmed et væld af farverige billeder af lyserøde biler, piger i bikini, røde læber, smykker, der glimter, Louis Vuitton-tasker, pink diamanter osv. Mange piger gør brug af rim og små mottoer, som igen skal sige noget om dem: *"So DAMN beautiful"*, *"All Eyez On Me"*, *"100 % for lækker til dig!"* Mange af sætningerne er inspireret af populære popsange eller raptekster, og billederne af idolerne Paris Hilton, Christina Aguilera og Britney Spears har også en dominerende placering på profilsiderne.

Det sprog, pigerne benytter på de 50 analyserede profiler, minder om det, som kendes fra SMS og chat. Det er dansk blandet med engelsk og omvendt, ligesom det er forkortelser og alternative indforståede stavemåder: *"PHUKIING ELSZKA JER, I GØR MIQ TIL DEN JEG ER – MAH LiifE!!"* Det er stavemåder, som imiterer amerikanske rap- og hiphoptekster, hvor ordene skrives, som de udtales. For en nyttilkommen på Arto kan sproget virke uoverskueligt og indforstået. Således er sproget en vigtig del af iscenesættelsen, da det er med til at skille 'insidere' fra 'outsidere', og pigerne kan med deres sprog vise, at de er en del af et særligt fællesskab.

Pigerne skaber tilmed kreative brugernavne, der ligesom sproget ofte er en blanding af danske og engelske ord. Brugernavnene på de undersøgte profiler giver klare associationer til, hvordan pigerne vil opfattes. På disse profiler ser man typisk profilnavne, der refererer til det at være ung pige, fræk og sexet: *"DiirtyLiiciouZ"*, *"Mizz-Sexii"*, *"NaughtyGirl"*, *"FuuckHerGently"*, *"Bootylicious"*. Pigerne forklarer i interviewene, hvordan man ud fra profilnavnet kan få en forståelse af personen bag navnet:

DiirtyLiiciouZ: *Jeg har for eksempel en veninde. Hun hedder SexiiPrincess, og der får man fornemmelsen af, at hun er én, der er sexet og interesseret i drenge. Hun går op i sit udseende, og måske kan hun lide at gå til fester, ik'?*

FuuckHerGently: *Fordi navnet siger jo altså lidt. For eksempel hvis det er en udlænding, så ved man det med det samme, for så hedder de noget med gangster eller sådan noget. Jeg tror, at det siger lidt om én, bare man kigger på navnet, ik'?*

Brugernavnene benyttes altså til at vise, hvilken type man er eller gerne vil være. Derfor lægger pigerne et stort arbejde i at udtænke det perfekte brugernavn, hvor både ordets betydning og udseende giver det ønskede indtryk. Desuden fungerer brugernavnet som visitkort på Arto, da det er det spor, man efterlader sig, når man besøger andres profiler. Navnet skal derfor skabe nysgerrighed omkring ens person, så det eksempelvis fører til flere besøgende på ens profil. Samme funktion har galleriet, hvor pigerne viser deres personlige fotografier. Først og fremmest er pigernes udfordrende billeder med til at kommunikere en særlig identitet, hvor det at være fræk, lækker og eftertragtet er det væsentlige.

Der er altså tale om en leg med identiteten, når pigerne kreativt udformer deres profil, og de blander ofte fiktion og fakta, når identiteten skal prøves af. Det er velkendt, at den information, vi præsenteres for på internettet, langtfra altid er sandfærdig, og det samme gælder, når unge præsenterer sig selv på diverse chatfora. Forskellen på Arto i forhold til chatfora, hvor man blot er repræsenteret med et brugernavn eller en fiktiv grafisk figur, er dog, at Arto i høj grad er forankret i de unges dagligdag. Derfor mener vi, at fiktionsniveauet i selviscenesættelsen her er lavere end på mange andre chatfora. Ser man bort fra deciderede "fakerprofiler"⁴, tager de unges selvrepræsentation udgangspunkt i deres virkelige liv, forstået på den måde, at profilbilledet er af dem selv, de personlige oplysninger er nært faktiske, og klassekammeraterne er repræsenteret på vennelisten. De unge kender ofte hinanden fra "den virkelige verden", hvilket forpligter i forhold til, hvor langt fra realiteterne de kan bevæge sig i deres konstruktion af et selvportræt. Det nye i Arto består tilmed i, at kroppen her bringes ind i den virtuelle leg med identitet, når de unge viser sig selv gennem fotografier og webcam. Pigernes fotografier af dem selv fylder meget på profilerne, og kroppen bliver således en vigtig del af selviscenesættelsen på Arto. De unge bruger deres egen krop som en slags påklædningsdukke, når de leger med stil og identitet, hvilket naturligvis samtidig gør legen mere virkelig og intim. Arto og "virkeligheden" hænger altså sammen for de unge og bør derfor ikke forstås som to adskilte verdener.

I ROLLEN SOM DIVABITCH

Pigerne dyrker altså en stil og afprøver en virtuel Artoidentitet, der som udgangspunkt skal fange den besøgendes opmærksomhed. På baggrund af de 50 analyserede profiler og de seks interviews tegner der sig et samlet billede med stærke fællesnævner for, hvordan disse piger vælger at iscenesætte sig på Arto. Den pigerolle, som er fællesidealet, og den identitet, som pigerne afprøver, beskriver de selv som en 'diva' eller 'bitch'. Det er en gennemgående tendens, at piger inddeler sig selv og andre piger på Arto efter forskellige pigeroller⁵. De forklarer, at man som pige for eksempel kan være 'gangster', 'luder', 'player' eller 'bitch'/'diva'. Vi vil fremover referere til pigernes stil som DivaBitch, idet vi mener, at begrebet fint indfanger den rolle, som pigerne afsøger. Pigerne bruger de to ord i flæng, og de synes at repræsentere den samme pigerolle.

At være DivaBitch handler først og fremmest om at have en dominerende attitude eller en "*fucking fræk selvtillid*", som pigerne selv skriver på deres profiler. Mizz-Sexii forklarer: "*Før i tiden var bitch sådan*

ligesom et skældsord. Det er det ikke mere. Nu er det mere sådan, at man helst skal være en bitch". DivaBitchen er ifølge de interviewede piger en pige, der ønsker fremstå som stærk, smuk og sej, og pigerne understreger gentagende, hvor ligeglade de er med andres holdninger til dem.

Dernæst handler det at være DivaBitch om den fysiske fremtoning. Pigerne udstiller fotografier, hvor de poserer kælent og frækt foran kameraet. Rollen som DivaBitch synes kun udfyldt, hvis pigens profiler indeholder frække fotografier samt en profiltækst og grafik, som leder beskuerens tanker hen på sex. Deres profiler er præget af seksuelle stemninger og signaler, og det er særligt pigernes gallerier, der indeholder billeder af intim karakter. Her poserer pigerne letpåkædet, og der er motiver, der går igen fra galleri til galleri. Det er billedet af pigens bagdel, hvor g-strengen er synlig over bukselinningen, det er pigens bare mave, hendes kavalergang og det, hvor hun kysser sin veninde på munden. Der bliver lavet trutmund med glinsende læber, og barmen skydes frem. Fotografierne bringes ofte med pigens egen overskrift, som for eksempel lyder: "Hot!", "Rwwwwww!", "Fcuk me", "DeliciOuzh?", "Er jeg lækker?" "Kommenter!", "I Wanna Suck On Your Lollipop". Disse kommentarer er med til at give fotografierne nogle helt bestemte associationer.

Man har som besøgende mulighed for at knytte kommentarer til fotografier i gallerierne, og hovedparten af de kommentarer, DivaBitchen modtager, kommer fra diverse beundrere: "Rimlig porno!!", "Damn du er lækker..", "Så fucking dejliig man!", "LækkeR røv man og G-strenG..!", "F*** NoGle Go`Nødder man oG Perfekt Krop", "Smukt baby..verdens smukkeste girl du er..". Disse kommentarer tolker vi som havende afgørende betydning for pigernes motivation for at udstille sig på seksualiserede profiler. Jo flere rosende kommentarer DivaBitchen har fra jævnaldrende drenge, jo mere populær og ombejlet fremstår hun. Ligesom det ofte gælder om at have mange drenge på sin venneliste, så er det ligeledes eftertragtet at have mange kommentarer til sine fotografier. DirtyLiiciouZ fortæller os, hvordan hun har konkurreret med andre piger om at få flest kommentarer på baggrund af sine fotografier:

"Jamen, nogle af billederne er faktisk på grund af et væddemål. For eksempel det der, ik'? (peger på et billede, hvor to piger med rottehaler og tætsiddende T-shirts vender øjne og har pegefingeren inde i munden). Men de andre er faktisk også på grund af et væddemål. Fordi en pige lavede en konkurrence, som gik ud på, at den, der får flest kommentarer, var sejest. Så jeg ville jo bare være med på den, ik'? Og så gjaldt det bare om at få flest kommentarer."

Sådanne popularitetskonkurrencer har stor indvirkning på, hvilke fotografier pigerne vælger at lægge ud på Arto. Når man taler med pigerne om deres fotografier, fremgår det, at formålet for den seksuelle selvudstilling primært er at opnå opmærksomhed og bekræftelse, og helst fra de jævnaldrende drenge:

Interviewer: Du har sådan nogle billeder, hvor du viser mave, røv og sådan noget?

PLayAss-PiMpeTte: Ja. Jeg tror faktisk også, at det er for at få opmærksomhed.

Interviewer: Fra?

PLayAss-PiMpeTte: Drenge, tror jeg. Jeg har prøvet, hvor jeg overhovedet ikke havde nogle frække billeder derinde, og så får man bare overhovedet ikke nogen opmærksomhed.

Ifølge PlayAss-PiMpeTte er det nemmere at fange andres opmærksomhed, hvis man viser frække billeder blandet med små film og spændende grafik. På PLayAss-PiMpeTte's profil ser vi, hvordan et billede af to

veninder, der kysser hinanden, har høstet 158 kommentarer, hvor billedet af familiens hund til sammenligning har affødt en enkelt kommentar. Ligeledes er det på baggrund af egne fotografier og profil, at man kan modtage invitation til at blive medlem af de eftertragtede Artoklubber såsom *HottesteBody* og *KinkyClub*. I disse klubber afholdes der tilmed konkurrencer om, hvem der har den bedste krop, bagdel og bryster.

Selvom vi har konstateret, at Arto er forankret i pigernes dagligdag, og at de tager udgangspunkt i deres virkelige person, når de er på Arto, så fortæller pigerne os, at de dog optræder anderledes på Arto, end de ellers ville gøre i 'det virkelige liv':

***Interviewer:** Hvad er forskellen på, hvordan du er på Arto, og hvordan du er i det virkelige liv?*

***PLayAss-PiMpeTte:** På Arto er jeg nok sådan mere divaagtig.*

***Interviewer:** Okay, hvad betyder det?*

***PLayAss-PiMpeTte:** Jeg er mere sådan en snob derinde. I skolen er jeg ikke helt på samme måde.*

***Interviewer:** Hvad gør du på Arto, som du måske ikke ville gøre i skolen.*

***PLayAss-PiMpeTte:** Jeg siger nok tingene mere direkte. Og så ville jeg nok heller ikke vise så meget af mig selv, som jeg gør på mine billeder.*

I rollen som DivaBitch går pigerne altså længere, end de ville gøre i det virkelige liv. I denne rolle får de mulighed for at afprøve attituden, men samtidig også mulighed for at lege med seksuelle signaler og flirten. Hvorvidt pigerne også leger med rollen som DivaBitch i virkeligheden, har været svært at få et præcist indtryk af, da vi hovedsageligt har koncentreret os om pigernes aktiviteter på Arto. Dog synes de seks piger at være forskellige med hensyn til social trivsel og baggrund. Det er både den stille pige og pigen, der bliver mobbet, men også den populære pige i klassen, som på Arto optræder som DivaBitch. Det er pigen, der får opmærksomhed i 'den virkelige verden', men også pigen, der mangler den. Arto giver samtlige piger mulighed for at optræde som DivaBitch i søgen opmærksomhed og bekræftelse.

Netop fordi stiludtrykkene stort set er de samme på disse pigers profiler, kan vi også konkludere, at rollen som DivaBitch tilmed handler om at kommunikere et særligt gruppetilhørsforhold på Arto. Pigernes selvfrestilling giver udtryk for et fælles norm- og værdisæt, som går på tværs af deres individuelle profiler. Pigerne kommer til at dele en gruppeidentitet og et fællesskab, når de gør brug af de samme stiludtryk i deres personlige iscenesættelse. Gennem deres stil viser de andre Artobrugere, at de tilhører denne type piger og dermed ikke 'gangsterne' eller 'luderne'.

PORNOKULTUR ELLER GIRLPOWER?

Som konkluderet er en stor del af motivationen for DivaBitchens ageren en higen efter opmærksomhed og popularitet. For den voksne beskuer kan de seksualiserede fotografier og grafik synes grænseoverskridende og tenderende pornografiske. Det er dog en misforståelse, hvis man forstår pigernes selvrepræsentation som kun omhandlende sex. Gennem vores interviews med pigerne viser det sig, at selvscenesættelse for pigerne selv ikke handler om sex eller pornografi. I hvert fald ikke som det primære omdrejningspunkt⁶. For pigerne handler DivaBitch i højere grad om identifikation og legen med attituder. Der er tale om, at pigerne afprøver en æstetisk stilkategori, som for pigerne afføder den ønskede reaktion: opmærksomheden og bekræftelsen. Dermed ikke sagt, at pigerne ikke er klar over, hvilke signaler de sender, men det er ikke direkte et udtryk for en seksualitet, som en voksen forstår den. Thomas Ziehes begreb potensering som en mulig livsstrategi for unge i det sen-moderne samfund

indkapsler fint, hvordan vi mener, rollen som DivaBitch bør forstås. Potensering refererer til, hvordan unge søger efter intensitet i hverdagen i form af både ekstreme events og stilistiske raffinementer. Intensiteten kan blandt andet opnås gennem en æstetisering af dagligdagens ting, hvor forskellige objekter tillægges en ekstra betydning. Tegn, form og stil bliver her gyldighedskriterierne (Ziehe, T., 1989). Således betyder potenseringen en fascination af mode, computerskærbilleder, stil osv. Potenseringen gennemsyrrer DivaBitchens profil, da hun har behov for at skabe disse æstetiske profiler med overflod af betydningsbærende tegn i form af billeder og ikoner, som alle fortæller noget om hende, eller om hvordan hun ønsker at fremstå.

Ikke desto mindre skaber pigerne med deres selvportrætter på Arto et univers, hvor deres poseringer og illustrationer synes at citere fra pornografien. Når pigerne kalder sig selv for *Sexy-prinsesse*, *Dkzdivadulle*, *o1-pornbabe*, *DirtyBiitch* eller *o1-Plaaymate*, er det åbenlyst, hvor de finder deres inspiration. Kønsforsker Anette Dina Sørensen peger ligeledes på, at det især er på de unges internetprofiler, man kan spore pornografiens indvirkning på de unge (Sørensen, D. A., 2006). Dermed ikke sagt, at pigerne besøger pornowebsites eller læser pornoblade til inspiration. Pornografien har nemlig en status i dag, hvor kulturen er slået igennem inden for mange forskellige områder i dagligdagen. Det ses i musikvideoer på MTV, på reklamestandere i gadebilledet, i modereportagerne, i livsstilsmagasinerne og i tv. Pornografien har en væsentlig rolle i samfundet, og flere peger på, at børn og unge mere massivt end andre udsættes for pornografi, da de i højere grad end for eksempel deres forældres generation har taget medierne til sig:

"Men forandringen i pornografiens kulturelle status hænger også sammen med dens 'massekulturelle mainstreaming' – inden for medieforskning kaldet 'pornchic-tendens'. Begreberne beskriver, hvordan pornografi glider fra et forholdsvis lukket univers ud i massekulturen og ind i vores hverdagsliv, som et mere accepteret, ofte idealiseret element [...] Denne mainstreaming af pornografi, eller 'pornchic' er et generelt træk i massekulturen, men den slår især igennem i ungdomskulturen". (Sørensen, A. D., 2006, s.4)

Det er netop denne holdning, der viser sig på Arto. Hvor pornografi, eller i hvert fald en stil, som minder om, er 'chic'. Det er smart og sejt at optræde som en sexet babe, og vi mener derfor, at pornografien som et massekulturelt fænomen giver inspiration til pigernes selvscenesættelser på Arto.

Anette Dina Sørensen går videre og kritiserer de kønsfremstillinger, der udspringer af pornografien. Ungdommen har i dag begrænsede identifikationsmuligheder, da de netop modtager endimensionelle kønsfremstillinger gennem medierne (Sørensen, D.A., 2003). DivaBitchen på Arto er især inspireret af kendte kvinder som Paris Hilton, Christina Aguilera og Britney Spears. Disse kvinder optræder gerne afklædt og udfordrende på tv og i deres musikvideoer. De repræsenterer et nyere kvindebillede, hvor det er okay, hvis ikke ligefrem sejt, at spille 'dum blondine'. Det er en kultur, hvor det at være sexet står i centrum som den vigtigste kvalitet. Idol-kulturen og dens imitation af de kendtes stil og liv er ikke noget nyt fænomen, men det interessante og tankevækkende er det pornoæstetiserede kvindebillede, som pigerne identificerer sig med, når de afprøver DivaBitch-rollen.

Vi mener dog, at man kan se mere nuanceret på pigernes selvscenesættelser, og ønsker derfor at lægge vægt på flygtigheden ved pigernes rolleleg. En vigtig pointe er nemlig, at pigerne først og fremmest leger med disse roller for en periode og altså ikke tillægger sig dem som en fastforankret identitet. Ifølge kultur- og kønsforsker Anne Scott Sørensen er det normalt, at teenagere i dag afprøver

forskellige roller inden for det kvindelige køn og afsøger kønnets muligheder, og vores empiri understøtter denne tese. Vi har i fire måneder fulgt vores interviewpersoners profiler på Arto, og ud af de 6 interviewede piger benytter blot to af pigerne i dag billeder og grafik af seksuel karakter på deres profiler⁷. Ud af de 50 analyserede profiler har vi dog kun kunnet få adgang til de 37 igen efter tre måneder. Profilerne er enten blevet slettet, eller også har pigerne lavet helt nye profiler under nye brugernavne, hvilket er en meget typisk udvikling. Ud af de 37 er det 22, som stadig har profilbilleder, der indeholder seksuelt materiale. Det tyder altså på, at hovedparten af pigerne leger med DivaBitch-rollen for en stund og måske finder dele af den, som de kan bruge i deres videre liv, og ellers kasseres resten.

Scott Sørensen forklarer endvidere, hvordan piger i dag eksperimenterer inden for nye kvinde-stereotyper. Hvor der tidligere var *madonnaen* og *luderen*, findes der i dag også typer som bitch og bad girl, som pigerne kan afprøve. I disse roller ligger der konventioner, som synes indhentet fra nyfeministiske bevægelser såsom Riot Girls- og Girlpower-bevægelserne (Søndergaard, P.S., 2003 & Sørensen, A.S., 2003). I rollen som DivaBitch leger pigerne netop også med Girlpower-fænomenet, når de iscenesætter sig med en hård attitude og stærk selvtillid. Dog er Girlpoweren på intet tidspunkt så gennemført, og man sidder ikke tilbage med en forståelse af pigerne som repræsentationer af frigjort kvindelighed. I stedet mener vi, at pigerne iklæder sig en stærkt modsætningsfyldt rolle, da DivaBitchen både citerer fra pornografiens verden samt fra nyfeministiske bevægelser. På forsiden af DivaBitchens profil optræder hun ofte med stor selvtillid, hvor hun gentagende proklamerer: *"kigger aldrig ned, mister aldrig min fucking frække selvtillid"* eller *"I'm sorry that I'm perfect, and you'r not!"*. Man får også hurtigt øje på ambivalensen i pigernes iscenesættelser, når man besøger galleriet, hvor DivaBitchen over de udfordrende fotografier og frække poseringer tigger for bekræftelse fra beskueren: *"Kommenter mine billeder!", "Er jeg lækker?"*.

GRÆNSELØSE PIGER?

Når man arbejder med profiler, hvor unge piger i udtalt grad udstiller sig selv og imiterer pornografiske udtryk, så dukker spørgsmål om grænser og normer op. Vi har i vores samtale med pigerne spurgt ind til, hvor deres grænser går for denne selvudstilling, og har forsøgt at finde frem til, hvad der påvirker pigernes grænser. Grundlæggende påvirkes pigernes forhold til selveksponering øjensynligt af det mediebillede, de er opvokset med. De er vokset op i en tid med reality-tv og dokumentarprogrammer, hvor offentliggørelsen af det private og intimitetsscenesatte nærmere er normen end undtagelsen. Samtidig dyrker pigerne, som nævnt, også popidoler, der udstiller og sælger privatlivet, som en del af varen. Ligeledes er det førnævnte ønske om popularitet og opmærksomhed af afgørende betydning i forhold til, hvordan pigernes grænser rykkes. Deres adfærd påvirkes af ønsket om at opnå status, anerkendelse og opmærksomhed på Arto, og pigerne ved, at de lokker drengene til deres profil ved for eksempel at posere frækt og afklædt.

Arto har inden for det sidste år gennemgået en række ændringer⁸, der vanskeliggør grænseoverskridende adfærd for brugerne. Det er ikke længere uden konsekvenser at skrive vulgære eller diskriminerende ord eller at have pornografiske og upassende billeder på sin profil. Hvis reglerne overtrædes, risikeres det, at ens profil lukkes.⁹ De interviewede piger har alle været brugere af Arto gennem flere år, og de er enige om, at det er positivt for miljøet på Arto, at der indføres restriktioner:

Interviewer: Okay. Hvad synes du om, at Arto laver regler for, hvad du må sige og gøre derinde?

KENNETHZ-DIIVA: Det synes jeg, er godt. Da jeg startede derinde, der var der ingen regler, som sådan. Og der var det sådan, at der var nogle, der sad og skrev pornografiske ting og havde pornografiske billeder og sådan.

Interviewer: Men er der ikke også det i dag?

KENNETHZ-DIIVA: Jo, det kan man godt sige, men det har været meget, meget værre, synes jeg. Der har været piger, der viste helt nøgenbilleder af sig selv.

Pigerne er overbeviste om, at Arto ville være et anderledes forum, hvis ikke der eksisterede regler og censur. Reglerne afholder ikke de unge fra at bryde grænser, men uden censuren ville grænserne øjensynligt udvides. Artos restriktioner er altså medvirkende til at påvirke de unges handlinger, men det viser sig, at vennernes holdninger og normer påvirker i endnu højere grad.

En ny rapport fra Børnerådet om unges holdninger til, hvad der er rigtigt og forkert, viser, at vennerne har førstepladsen som dem, der påvirker de unges holdninger og adfærd mest (Willer, T., Ingvarsen, B. & Mejer, A., 2006). Vores empiri viser netop samme tendens, og vi mener således også, at det er de unge selv, mere end mediet Arto, der rykker ved grænserne. I interviewene fremgik det, hvordan flertalsmisforståelser og sociale overdrivelser¹⁰ blandt de unge på Arto spiller en stor rolle i forhold til pigernes opfattelse af, hvad der er rigtig og forkert opførsel på Arto. Sociale overdrivelser kan have den konsekvens, at man tror, at der er flere, der mener eller agerer på en bestemt måde, end det faktisk er tilfældet. Disse forestillinger gør, at unge bryder nogle personlige grænser ud fra en misforståelse af, hvilke forventninger der ligger til dem (Balvig, F., Holmberg, L., Sørensen, A., 2005). I forsøg på legitimering af de seksualiserede profiler bruger de interviewede piger netop argumenter som "Sådan er det bare på Arto" og "De andre er værre end mig". Pigernes udgangspunkt er, at der er andre piger, der viser frækkere billeder end dem selv, og hvis de selv lod være, ville ingen besøge deres profil. Vi udvalgte netop de seks piger på grund af det seksuelle materiale på deres profiler. Pigerne har altså overdrevne forestillinger om andre pigers adfærd og erfaringer på Arto, og disse forestillinger får pigerne til at agere på en særlig måde. At vennerne i høj grad har indflydelse på normer og værdier på Arto, skyldes uden tvivl også de voksnes fravær i mediet. Arto er, og har været fra begyndelsen, de unges frirum.

Pigerne er dog ikke grænseløse, men forsøger løbende at forholde sig til, hvornår deres personlige intimitetsgrænse er nået. De er opmærksomme på risici ved internettet og kommenterer også selv de forbehold, man bør tage både i forhold til at mødes med folk fra Arto, når de kontaktes af voksne mænd osv. Det er alligevel gennemskueligt, at der er tale om diffuse og flydende grænser, som hele tiden påvirkes. For eksempel giver flere interviewpersoner udtryk for, at det at sidde afklædt eller vise bh er at overskride grænsen:

DIIRTYLIICIOUS: Altså, jeg synes tit, at folk er lidt for klamme på nogle af de der billeder, ik'? Så synes jeg bare, at folk, de ligner ludere. Det synes jeg bare ikke, at man skal, vel, for så kan folk hurtigt få et dårligt indtryk af én eller noget.

Interviewer: Hvor går grænsen?

DIIRTYLIICIOUS: Jamen et eller andet med at man bare sidder i bh eller er helt bar, ik'? Det synes jeg, det er luderagtigt.

Paradoksalt poserer selv samme piger i bh i deres eget galleri og overskrider derved deres egen definerede grænse, hvilket de forsøger at bortforklare ved, at det blot er gjort i sjov. Pigerne forklarer os, at når billederne er taget i sjov, som en leg, og især hvis de er flere veninder om at gøre det sammen, så

har de mindre risiko for at blive stemplet som billige. Så er billederne ikke ment i alvor, og det er en betydningsfuld pointe for pigerne selv. De balancerer mellem, hvad de selv mener, 'man kan' og 'ikke kan' – en grænse, der for pigerne er vigtig at holde, da de ellers nemt kan blive hængt ud som ludere. Dette er en vanskelig balancegang, da pigerne samtidig mener, at det forventes, at de optræder frækt og indbydende. Grænserne udfordres tilmed, når drengene tilskynder pigerne til at 'chatte frækt' og til at smide tøj foran webcam, hvilket kan forekomme dagligt for interviewpersonerne.

AFRUNDING

Unge pigers seksualiserede udstilling på Arto handler primært om selvscenesættelse, en slags personlig branding, der foretages gennem pigernes kreative Artoprofiler. Denne branding har samtidig karakter af leg med en særlig pigerolle, nemlig DivaBitchen. Som vi ser det, giver rollen som DivaBitch pigerne rum til at afsøge det kvindelige køn, deres seksualitet samt mulighed for at opnå den opmærksomhed og bekræftelse, der higes efter. Det er en pigerolle, der læner sig op ad nogle konventioner og skabeloner, der er hentet ind blandt andet fra pornoindustrien, men også fra nyfeminismen. Rollen tilføres udtryk fra populærkulturen, som den for eksempel præsenteres af Britney Spears, og forhandles af pigerne ind i en aktuell ungdomskultur på Arto.

Flere organisationer har det foregående år kritiseret Arto, og mange forældre, lærere og pædagoger har udtrykt bekymring over den adfærd, der udspiller sig på Arto, herunder også vedrørende selveksponerende piger. Vores empiriske fund viser, at der for mange af pigerne blot er tale om en begrænset periode, hvor der leges og flirtes med rollen som DivaBitch. Vi mener dog stadig, at der bør handles på dette fænomen. Med handling mener vi ikke Artoforbud på skolerne. Vi søger ikke ekstreme regelsætninger, hvor der eksempelvis kun bringes pasfoto-lignende billeder på Arto, og mener heller ikke, at der er behov for skræmmekampagner om eksempelvis pædofile. Denne gruppe piger er fuldt ud bevidste om mulige farer ved pædofile, og regler kan ofte medvirke til en spændingsforøgelse, ligesom der altid kan åbnes et nyt internetforum, hvor reglerne og censuren er mindre. Vi mener i stedet, at man må forsøge at holdningsbearbejde de unge og påvirke dem til sammen at udvikle retningslinjer for netetik og -adfærd. Netop fordi de unge tillægger deres jævnaldrende meget stor indflydelse på egne personlige holdninger og adfærd, så mener vi, at det vil være udbytterigt med undervisning og diskussion i skoleklasserne om grænser for selvudstilling på internettet. I en sådan diskussion er der mulighed for at punktere de sociale overdrivelser og flertalsmisforståelserne, hvilket kan påvirke de unge til at ændre deres adfærd. Det er en vigtig kultur at få synliggjort og problematiseret, da den indeholder mulige problemer og fælder, som den unge kan have svært ved at overskue konsekvenserne af. Pigernes grænser er som konkluderet letpåvirkelige, og to af vores interviewpersoner er da også gået længere i deres ageren på internettet, end de havde lyst til, hvilket de fortryder i dag. Det bør undgås, at unge kommer ud i situationer på internettet, hvor de lokkes til at gå længere end til deres egen personlige grænse.

Mette Gram og Laura Richardt er cand. Mag i Kultur og Formidling og ansat som forskningsassistenter på Københavns Universitet. www.pigekultur.dk

¹ Forskningsprojektet er tilknyttet projektet *'Hvor går grænsen? Højspændingsæstetik og etisk kvalitet i den aktuelle mediekultur'*. www.high-tension-aesthetics.com

² Ifølge Dorthe Rasmussen og Helle Rabøl Hansen's nye rapport, *Chat, chikane og mobning blandt børn og unge*, var det på en almindelig hverdag i november måned 2005 omkring 20% af dagens nye profilbilleder, der indeholdt seksuelt ladede signaler (Rasmussen, D. & Hansen, H. R., 2006).

³ Arto tildeler point alt efter hvor mange venner man har på sin venneliste samt efter hvor mange beskeder, der skrives i gæstebøgerne.

⁴ Fakere er brugere, der opretter en falsk profil indeholdende usande billeder og personoplysninger. Der kan eksempelvis snydes med alder, køn, seksualitet osv.

⁵ Vi er selv i en tidligere undersøgelse af udagerende teenagepiger stødt på en lignende kønsopdeling, hvor de unge piger selv inddeler hinanden i kønshierakier bestående af luderer, poptøsen og gangsteren (Gram, M & Richardt, L., 2005).

⁶ Naturligvis er pigernes frække billeder også et forsøg på at undersøge seksualiteten og afprøve hvilke reaktioner de kan få på deres krop og udseende osv. Vi er naturligvis bevidste om teenageres generelle optagethed af seksualitet, krop og køn.

⁷ Vi har muligvis påvirket dem til at reflektere over deres selvrepræsentation ved at snakke med dem om deres fotografier. Dette kan have medført at de har ændret deres profiler.

⁸ Denne ændring på Arto skyldes øjensynligt, at Red Barnet, Ungdomsringen, Børns Vilkår og Medierådet har indgået et samarbejde med Arto for blandt andet at rådgive og uddanne administratorerne på Arto i ungdomskultur og netetik.

⁹ Dog har Arto kun frivilligt ansatte supportere til at kontrollere de mange profiler, som dagligt fornyes med billeder og tekst. Det synes at være en uoverkommelig opgave for blot 45 supportere at skulle kontrollere de over 550.000 profiler for *"Enhver form for pornografiske billeder"* (www.arto.dk).

¹⁰ Begreberne sociale overdrivelser og flertalsmisforståelser stammer fra *Ringstedprojektet*, hvor det blandt andet blev påvist, hvilken afgørende betydning unges vrangforestillinger om andre unges brug af rusmidler har for deres egne handlinger (Balvig, F., Holmberg, L., Sørensen, A., 2005).